

«Μια φορά κι έναν καιρό»...

...τα αφεντικά εκμεταλλεύονταν τους εργαζόμενους

Από το Σεπτέμβριο του 2018, υπάλληλος εργαζόταν στις επιχειρήσεις «εκδοτικός οίκος ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΜΟΥ», (που ασχολείται με φωτογραφίες σχολείων και κατασκευή παιδικών παραμυθιών, με ήρωα το παιδί του εκάστοτε πελάτη) και «FOTOFAMILY» (που ασχολείται με την φωτογραφική κάλυψη παιδικών πάρτυ), που ανήκουν στο Χριστοφίδη Πέτρο. Εργαζόταν μαύρα και ανασφάλιστα, το λιγότερο 40ώρες εβδομαδιαίως, ακούγοντας κάθε βδομάδα από το αφεντικό, ότι την επόμενη εβδομάδα θα προχωρήσει σε πρόσληψη, αραιδιάζοντας κάθε φορά ένα σωρό δικαιολογίες: για λογιστές που «μαζεύουν τα χαρτιά»(;), λογιστές που λείπουν στο εξωτερικό, λογιστές που τον συμβουλεύουν να μην κάνει καμία πρόσληψη εντός του 2018(;;;), κ.ο.κ. Στις 16-1-19, 3 μήνες περίπου μετά την πρώτη μέρα που εργάστηκε η κοπέλα εκεί υπέγραψε την πολυπόθητη σύμβαση με ισχύ από 18-1-19, η οποία φυσικά και ήταν μερικής απασχόλησης και στην οποία τη δήλωνε 20 ώρες την εβδομάδα.

Στις 21-1-19 ημέρα Δευτέρα και ενώ βρισκόταν στο γραφείο και εργαζόταν στο τακτικό της 8ωρο, σε τηλεφωνική συνομιλία της με τον εργοδότη ήρθαν σε διαφωνία, σχετικά με σχολική φωτογράφιση της επόμενης ημέρας σε Δημοτικό στη Βούλα, όπου εκείνη τον ρώτησε εάν είναι δυνατόν να καλύψει η εταιρία τις βενζίνες της για να φτάσει μέχρι εκεί και να εργαστεί. Έξαλλος της δήλωσε το πόσο μεγάλο είναι το θράσος της και ενώ εκείνη επιχειρηματολόγησε σχετικά, της δήλωσε: «**ΔΕ ΣΕΒΕΣΑΙ ΤΟ ΧΕΡΙ ΠΟΥ ΣΕ ΤΑΙΖΕΙ!**» Στην απάντησή της, ότι όχι απλώς δεν την ταΐζει αλλά ότι της χρωστάει κι από πάνω ένσημα τριών μηνών ήρθε από το γραφείο μέσα σε 5 λεπτά να την απολύσει. Εκεί, ξεκίνησε ένας κύκλος διαπραγματεύσεων από πλευράς του, για το πώς θα γίνει η απόλυσή της, ώστε να φαίνεται ότι δεν της χρωστάει τίποτα.

Την επόμενη ημέρα στις 22-1-19, που την κάλεσε να υπογράψει την απόλυσή της, της προσκόμισε ένα σωρό έγγραφα, τα οποία ήταν: μία σύμβαση πλήρης απασχόλησης με ημερομηνία έναρξης 1-10-18(!), η αντίστοιχη καταγγελία της σύμβασης αυτής με ημερομηνία 22-1-19, καθώς και μια πληθώρα εγγράφων, στα οποία θα φαινόταν ότι της κατέβαλε τους μισθούς, αλλά και κάθε τύπου αποδοχή που δικαιούταν όλο αυτό το διάστημα (δώρα-επίδομα αδειάς κλπ) σε τραπεζικό της λογαριασμό και μάλιστα είχε το θράσος να της ζητήσει (καθώς θα έπρεπε να φανούν στην τράπεζα ότι της τά έχει βάλει), να τα βάλει τότε και να του τα επιστρέψει στο χέρι! Στην άρνησή της να συναινέσει σε κάτι τέτοιο και ενώ την έχει απολύσει προφορικά, αρνείται να της δώσει να υπογράψει την όποια απόλυση, θέτοντάς την από τότε σε ένα καθεστώς ομηρίας με σκοπό να την εξαναγκάσει σε παραίτηση (τελείως εκδικητικά, καθώς δεν της οφείλει και κάποια φοβερή αποζημίωση).

Την Τετάρτη 23-1-19, για να την τρομοκρατήσει να μην πάει να τον καταγγείλει, της έστειλε ένα εξώδικο, στο οποίο έλεγε ότι θέλει να της αποκαταστήσει τα ασφάλιστρά της και πως εκείνη δε συνεργάζεται, όπως επίσης και απειλές ότι αν υποστεί την οποιαδήποτε ζημία την καθιστά υπεύθυνη. Εκείνη, αφού υπέβαλε την καταγγελία της στην επιθεώρηση εργασίας επέστρεψε για δουλειά στο γραφείο, καθώς δεν είχε απολυθεί. Μέχρι τις 15:30 έφερε την αστυνομία να την πετάξει έξω, επικαλούμενος ότι δεν εργαζόταν εκείνη την ημέρα στην εταιρία, βάσει της μερικής σύμβασης που είχαν υπογράψει. Τις επόμενες μέρες προχώρησε και σε καταγγελία στο ΙΚΑ διεκδικώντας τα ένσημά της για την πλήρη απασχόλησή της στην επιχείρηση όλο αυτό το διάστημα.

Στις επιχειρήσεις «εκδοτικός οίκος ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΜΟΥ» και «FOTOFAMILY» επικρατούν συνθήκες μαύρης εργασίας. Επικρατούν συνθήκες που πλέον έχουν γίνει ΝΟΜΟΣ παντού. Στις επιχειρήσεις του Χριστοφίδη Πέτρου, όπως και σε κάθε άλλη επιχείρηση ο εργοδότης έχει το δικαίωμα να σου τρενάρι την πρόσληψη, να σε κρατάει σε καθεστώς ανασφάλειας, ζητώντας όλο και περισσότερα από εσένα με τον εκβιασμό ότι «μόνο έτσι μπορεί(!) και να έχει νόημα η πρόσληψή σου». Στις επιχειρήσεις του Χριστοφίδη Πέτρου οι λογιστές δυσκολεύονται να ετοιμάσουν χαρτιά συμβάσεων, πάντα υπάρχει ανάγκη να χάσεις κάποιο ρεπό σου για το καλό της εταιρίας, πάντα υπάρχει ανάγκη να κάνεις κάτι πέρα από τις αρμοδιότητές σου, πάντα πρέπει να βγάζεις παραπάνω δουλειά απ' όση μπορεί να βγάλει ένα άτομο. Στις επιχειρήσεις του Χριστοφίδη Πέτρου, αρκούν μόνο 2 άτομα για να φωτογραφίσουν ένα ολόκληρο σχολείο σε μία μέρα.

Στις επιχειρήσεις αυτές, πάντα πρέπει να μην έχεις πολλές απαιτήσεις και να σκύβεις το κεφάλι. Και όταν σηκώσεις το κεφάλι και αντιμιλήσεις σε ωθούν σε εξαναγκαστική παραίτηση.

Στον τομέα της φωτογράφισης παιδικών πάρτυ επικρατεί (και εκεί) ένας εργασιακός μεσαίωνας.

Όσο πιο νέοι/ες γίνεται, κατά προτίμηση κοπέλες, που δέχονται να δουλέψουν για χρήματα σε επίπεδο χαρτζιλικιού. Το χειρότερο όλων είναι το καθεστώς BONUS, στο οποίο ως υπάλληλος καλείσαι να εργαστείς. Φωτογραφίζεις τα παιδιά σε πολύ μικρό χρονικό περιθώριο, συνήθως σε δύσκολες και βρώμικες συνθήκες (καθώς οι περισσότεροι παιδότοποι στο εσωτερικό playground είναι παμβρώμικοι), στις οποίες πρέπει να τα κάνεις να χαμογελάσουν φυσικά και όμορφα, ενώ στο γύρω χώρο επικρατεί απίστευτη φασαρία και πανζουρλισμός και ενώ εκείνα αναμενόμενα το μόνο που θέλουν είναι να τα αφήσεις ήσυχα να παίξουν. Στη συνέχεια, θα πρέπει να πουλήσεις τις φωτογραφίες που έβγαλες και από τις πωλήσεις σου θα κριθεί το πόσα χρήματα θα πάρεις. Συνήθως είναι το 15% απ' τις πωλήσεις με ορισμένες επιχειρήσεις να θέτουν εξευτελιστικά μίνιμουμ. Πάντα με το χαμόγελο στα χείλη για τους γονείς, οι οποίοι θα έρθουν αντιμέτωποι με παράλογες τιμές, αν θέλουν να αποκτήσουν τη φωτογραφία με το χαμόγελο του παιδιού τους. Εσύ, που πρέπει να στέκεσαι πάντα ευθυτενής και ορεξάτος, ακόμη και αν εργάζεσαι για 11 συνεχόμενες ώρες κάτω από τη βαβούρα του παιδότοπου, θα γυρίσεις σπίτι σου πιασμένη/ος με πονεμένα γόνατα ή μέση, κλειστή φωνή και ηθικό στο μηδέν αν δεν έχεις κάνει καλές εισπράξεις.

Το καθεστώς BONUS είναι ένα ψυχοφθόρο και εξωντοτικό καθεστώς για τον/την υπάλληλο, καθώς σε αναγκάζει να δουλεύεις συνεχώς σκεφτόμενος/η, ότι κάθε λάθος κίνησή σου μπορεί να ρίξει το μεροκάματό σου, (ειδικά μέχρι να μάθεις τη δουλειά, τα χρήματα που κερδίζεις είναι ελάχιστα). Η εταιρεία από την άλλη είναι καλυμμένη απ όλες τις πλευρές. Κάνει καλή είσπραξη; Πληρώνει καλά τον/τη φωτογράφο. Κάνει κακή είσπραξη; Θα πληρώσει αντίστοιχα λιγότερα χρήματα και τον/την εργαζόμενο/η, ώστε να ισορροπήσει τη ζημία. Όλα κομμένα και ραμμένα στα μέτρα τους και φυσικά το καθεστώς των BONUS δεν προβλέπεται να αναγράφεται στις συμβάσεις εργασίας, με αποτέλεσμα το πόσο τις εκατό δικαιούσαι από κάθε πώληση, να είναι μια μεταβλητή απολύτως ελεγχόμενη απ' την εργοδοσία.

Τα παραπάνω δεδομένα και περιστατικά αποτελούν καθημερινότητα στον τομέα των εργασιακών σχέσεων στο σήμερα. Αυτό ακριβώς εκμεταλλεύεται και ο κάθε εργοδότης, που θεωρεί ότι κανείς δε θα αντιδράσει σε αυτή τη συνθήκη κάτω από τον κίνδυνο ότι θα χάσει τη δουλειά του. Εκμεταλλεύεται τη λογική που τα αφεντικά έχουν φυτέψει μέσα μας ότι «παντού έτσι είναι», «υπάρχουν και χειρότερα», «άλλοι δεν έχουνε δουλειά» κοκ. Όμως οι εργαζόμενοι/ες έχουμε μάθει να είμαστε οι καλύτεροι ηθοποιοί. Πάντα με ευγένεια και το χαμόγελο στα χείλη να δείξουμε κατανόηση σε ό,τι θελήσει ο εργοδότης να μας επιβάλλει, με εκείνον να νιώθει ότι έχουμε αναγνωρίσει την υποδεέστερη θέση μας. Μέχρι την ημέρα που θα τα βροντήξουμε όλα και το αφεντικό θα έρθει αντιμέτωπο με την πραγματικότητα, που του δηλώνει αυτό που δε θέλει να ακούει. Ότι ο υπάλληλός του δεν είναι ούτε υποχείριό του για να τον φοβάται, ούτε φίλος του για να τον συμπονέσει, ούτε η ορντινάντσα του για τις χαμαλοδουλιές,. Και εκείνη η μέρα θα είναι η πιο ωραία καθημερινή, η πιο ωραία μέρα στο ιστορικό της εργασίας μας, η πιο ωραία μέρα στο βιογραφικό μας.

Η εργαζόμενη διεκδικεί να της δοθούν όλα τα ένσημα που αντιστοιχούν στην πλήρη απασχόλησή της στις εταιρίες του Πέτρου Χριστοφίδη από τις 23/9/2018, τον υπόλοιπο μισθό του Ιανουαρίου που της χρωστάει, καθώς και το Δώρο Χριστουγέννων, το επίδομα αδειάς και την αποζημίωση μη ληφθείσας αδειάς για το έτος 2018.

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΜΑΣ

ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΣΠΑΜΕ ΤΟ ΦΟΒΟ

«ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΑ»

ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΠΑΝΩ ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΣ ΜΑΣ

Συνέλευση αλληλεγγύης στην εργαζόμενη Μ. Ζ.